

॥ ३ ॥ नश्रद्धेकर्तव्यत्वेननमन्ये धर्मद्वारं धर्मापगमद्वारं तव नियोगकरणं त्वदाज्ञाप्रार्थानुष्ठानं ॥ ४ ॥ सुमहात्ययं सुमहान् अत्ययोजातिभ्रंशाख्यो विनाशो यस्मात् अपाकीर्णस्यक्तः यशोमाहात्म्यख्यातिः कीर्तिः सद्भिस्तस्याः कीर्तनं ॥ ५ ॥ त्वल्लुते त्वसुरस्वार्थकानीनो गर्भः प्रकटो मा भूदिति हेतोरहं क्षत्रसक्त्या चेन्न प्राप्तस्तर्हि त्वदन्यः कः शत्रुः किं माहितं पापीय इति इतोऽपि पापतरं कुर्यान्न कोपीत्यर्थः ॥ ६ ॥ किं

वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्य मात्राचस्वयं पित्राच भानुना ॥ च चालनैव कर्णस्य मतिः सत्यधृतेस्तदा ॥ ३ ॥ कर्ण उवाच न चैतच्छ्रद्धेवाक्यं क्षत्रिये भाषितं त्वया ॥ धर्मद्वारं ममैतत्स्यान्नियोगकरणं तव ॥ ४ ॥ अकरोन्मयि यत्पापं भवती सुमहात्ययं ॥ अपाकीर्णोऽस्मि यन्मातस्तद्यशः कीर्तिनाशनं ॥ ५ ॥ अहं चेत्क्षत्रियोजातो न प्राप्तः क्षत्रसक्त्या ॥ त्वल्लुते किं नु पापीयः शत्रुः कुर्यान्ममाहितं ॥ ६ ॥ क्रियाकाले त्वनुक्रोशमकृत्वा त्वमिमं मम ॥ हीनसंस्कारसमयमद्यमां समचूचुदः ॥ ७ ॥ न वै मम हितं पूर्वं मातृवच्चेष्टितं त्वया ॥ सामां संबोधयस्यद्य केवलात्महितैषिणी ॥ ८ ॥ कृष्णेन सहितात्को वै न व्यथेत धनं जयात् ॥ कोऽद्य भीतं न मां विद्यात्पार्थानां समितिं गतं ॥ ९ ॥ अभ्राता विदितः पूर्वयुद्धकाले प्रकाशितः ॥ पांडवान्यदि गच्छामि किं मां क्षत्रं वदिष्यति ॥ १० ॥ सर्वकामैः संविभक्तः पूजितश्च यथा सुखं ॥ अहं वै धार्तराष्ट्राणां कुर्यात्तदफलं कथं ॥ ११ ॥ उपनत्य परैर्वैरं ये मां नित्यमुपासते ॥ नमस्कुर्वन्ति च सदा वसवो वासवं यथा ॥ १२ ॥ मम प्राणे न येश्च नूशक्ताः प्रतिसमासितुं ॥ मन्यन्ते ते कथं तेषामहं छिद्यां मनोरथं ॥ १३ ॥ मया पुर्वेन संग्रामं तितीर्षन्ति दुरत्ययं ॥ अपारे पारकामायेत्यजेयं तानहं कथं ॥ १४ ॥ अयं हि कालः संप्राप्तो धार्तराष्ट्रोपजीविनां ॥ निर्वेष्टव्यं मया तत्र प्राणानपरिरक्षता ॥ १५ ॥ कृतार्थाः सुभृता ये हि कृत्यकालेऽप्युपस्थिते ॥ अनवेक्ष्य कृतं पापाविकुर्वन्त्यनवस्थिताः ॥ १६ ॥ राजकिल्बिषिणां तेषां भर्तृपिंडापहारिणां ॥ नैवायं न परो लोको विद्यते पापकर्मणां ॥ १७ ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणामर्थे योऽस्या मिते सुतैः ॥ बलं च शक्तिं चास्थाय न वै त्वय्यनृतं वदे ॥ १८ ॥ आनृशं स्य मथो वृत्तं रक्षन्सत्पुरुषोचितं ॥ अतोऽर्थं करमप्येतन्न करोम्यद्य ते वचः ॥ १९ ॥ न च तेऽयं स मारं भो मयि मोघो भविष्यति ॥ वध्यान्विषत्यान्संग्रामेन हनिष्यामि ते सुतान् ॥ २० ॥ युधिष्ठिरं च भीमं च यमौ चैवार्जुनादृते ॥ अर्जुनेन समं युद्धमपि यो धिष्ठिरे बले ॥ २१ ॥ अर्जुनं हि निहत्या जौ संप्राप्तं स्यात्फलं मया ॥ यशसा चापि युज्येयं निहतः सव्यसाचिना ॥ २२ ॥ न ते जातु न शिष्यंति पुत्राः पंचयशस्विनि ॥ निरर्जुनाः सकर्णा वा सार्जुना वा हते मयि ॥ २३ ॥

याकाले क्षत्रियोचितसंस्कारकाले अनुक्रोशं दयां समचूचुदः स्वकार्यार्थं प्रेरितवत्यसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ उपनत्य बध्वा ॥ १२ ॥ प्रतिसमासितुं जेतुं ॥ १३ ॥ १४ ॥ निर्वेष्टव्यं मुक्तस्य तदन्नादेरा नृण्यं कर्तव्यं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वध्यान्वधार्हान् विषत्यान् हंतुं शक्यान्पीत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥